

Uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (UD427) – opiniowanie

Lp.	Jednostka redakcyjna	Organ/ Podmiot	Treść uwagi	Stanowisko GUNB
1.	Art. 1 pkt 1 lit. b (dodanie w art. 3 pkt od 24 do 27 ustawy)	KRIA RP	Ustawowe objaśnienia pojęć zaproponowane do dodania w art. 3 pkt 24-27 powinny jednoznacznie wskazywać, że mogą dotyczyć specjalności architektonicznej o ile są sporządzone przez uprawnionego architekta. Zasadne jest wskazanie przy definicji każdego z dokumentów, że ma być on sporządzony przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania w odpowiedniej specjalności.	
2.	Art. 1 pkt 3 (art. 9 ust. 3a ustawy) Art. 30 ust. 4d, art. 30b ust. 4, art. 31 ust. 1d, art. 33 ust. 2 i 2c, art. 34 ust. 3f, art. 36a ust. 1b, art. 37a ust. 1a, art. 40 ust. 5, art. 41 ust. 4b, art. 45a ust. 5, art. 47 ust. 2a, art. 53a ust. 3, art. 57 ust. 3a oraz art. 71 ust. 2b ustawy	KRIA RP	Wprowadza się do ustawy zasadę całkowitej cyfryzacji procesu budowlanego. Specyfika niektórych obiektów uzasadnia jednak składanie wniosków wraz z załącznikami w formie papierowej. Dotyczy to np. projektów odnoszących się do obiektów zabytkowych, która wymaga korzystania z dokumentacji architektonicznej, w tym np. dokumentacji archiwalnej, fotografii, szkiców odręcznych itd. Zgodnie z zaproponowanymi brzmieniem przepisów, w takiej sytuacji nie będzie możliwości złożenia dokumentu w formie papierowej. Wnioskuje się o zachowanie dotychczasowej formuły wyboru pomiędzy dokumentami składanym w formie papierowej oraz elektronicznej lub przewidzenie odpowiednio długiego okresu przejściowego, w którym obowiązywać będą równolegle dwie formy składania wniosków.	

			<p>Należy również zauważyć, że w przepisach wprowadzających Elektroniczny Dziennik Budowy oraz Cyfrową Książkę Obiektu Budowlanego przewidziano pierwotnie (bezzasadnie skracane w opiniowanym projekcie) wieloletnie okresy przejściowe, umożliwiające przygotowanie się inwestorów oraz pozostałych uczestników procesu budowlanego na proponowane zmiany. W przypadku innych dokumentów (wniosków, oświadczeń itd.) powinno odbyć się to podobnie. Ponadto należy zwrócić uwagę na konieczność doprecyzowania wszystkich przepisów jeszcze przed wprowadzeniem całkowitej cyfryzacji procesu budowlanego, w kontekście zapewnienia faktycznej możliwości złożenia wszystkich dokumentów cyfrowo.</p> <p>Uwaga dotyczy wszystkich dokumentów co do których, zgodnie z projektem, rezygnuje się z formy papierowej, zarówno w ustawie Prawo budowlane, jak i ustawie o drogach publicznych, o ochronie środowiska i pozostałych zmienianych ustawach.</p>	
3.	Art. 1 pkt 4 (dodanie art. 10b ustawy)	KRIA RP	Przewidziany w projektowanym art. 10 b ustawy obowiązek złożenia przez stronę, która chce skorzystać z przewidzianych procedurą k.p.a. środków prawnych, oświadczenia o świadomości odpowiedzialności karnej za umyślne wprowadzenie organów wyższego stopnia w błąd co do faktów lub okoliczności mających znaczenie dla sprawy, które to oświadczenie ma być złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej, wydaje się nie tylko bezcelowe, ale również budzące wątpliwości	

		<p>natury konstytucyjnej. W pierwszej kolejności należy wskazać, że odpowiedzialność karna jest niezależna od złożenia jakiegokolwiek oświadczenia i wynika wyłącznie z przepisów o charakterze karnym. Tym samym składanie oświadczeń w tym zakresie pozostaje neutralne z punktu widzenia odpowiedzialności karnej za ewentualne czyny, o ile wyczerpują one znamiona przestępstwa. Jednocześnie, jak należy rozumieć z projektu, złożenie takiego oświadczenia stanowi warunek wszczęcia postępowania administracyjnego. W konsekwencji osobie, która oświadczenia nie podpisze zostanie zamknięta droga dochodzenia swoich praw na drodze postępowania administracyjnego. Tego zaś nie sposób pogodzić z zasadą państwa prawa. Należy również wskazać, że składanie oświadczenia co do prawdziwości faktów i okoliczności, które w przypadku składania środków zaskarżenia często nie są znane stronie może działać represyjnie i zniechęcać do korzystania z przewidzianych prawem uprawnień.</p> <p>Już samo wskazanie w uzasadnieniu, że rozwiązanie to ma „na celu wprowadzenie ograniczeń wnoszenia odwołań od decyzji oraz zażaleń na postanowienia przez strony postępowania”, stoi w sprzeczności z ogólnymi zasadami postępowania administracyjnego, w tym przede wszystkim dwuinstancyjności postępowania, oraz sądowej kontroli orzeczeń administracyjnych.</p>	
4.	Art. 1 pkt 4	Projektowany przepis art. 10c zawiera postanowienia dotyczące formy dokumentów	

	(dodanie art. 10c ustawy)		<p>wniosków, zawiadomień i zgłoszeń. Zgodnie z jego ust. 2 załączniki do tych dokumentów dołącza się w formie dokumentu elektronicznego albo cyfrowego odwzorowania dokumentu w postaci papierowej. Jednocześnie przepis nie definiuje czy przez „dokument elektroniczny” należy rozumieć dokument z podpisem elektronicznym czy dokument w innej formie. Analogiczna uwaga odnosi się do dokumentu pełnomocnictwa.</p> <p>Proponuje się pozostawienie możliwości złożenia dokumentów również w tradycyjnej formie papierowej.</p>	
5.	Art. 1 pkt 5 (dodanie w art. 12 ust. 1 pkt 5a-5b ustawy)	KRIA RP	<p>Wśród samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie dodaje się sporządzanie czterech nowych dokumentów (ocen, opinii, orzeczeń i ekspertyz). Zaproponowano również przywrócenie rzeczoznawcy w katalogu samodzielnych funkcji technicznych.</p> <p>Co do zasady należy uznać zasadność wprowadzenia funkcji rzeczoznawcy do katalogu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, jednak pod warunkiem wprowadzenia do projektu wskazanych poniżej zmian.</p> <p>Zgodnie z projektem nowelizacji co do zasady wyłącznie rzeczoznawca budowlany jest uprawniony do sporządzania ekspertyz technicznych. Tym samym wymaga to zmiany w art. 71 ust. 2 pkt 5 poprzez zastąpienie wyrazów „ekspertyzę techniczną wykonaną przez rzeczoznawcę budowlanego” wyrazami „ocenę techniczną”. Tego typu dokumenty w praktyce są sporządzane przez architektów,</p>	

			którzy mogą, lecz nie muszą być rzeczoznawcami budowlanymi. Zawężenie kręgu osób uprawnionych do ich sporządzania spowoduje ograniczenie dostępu do tego typu usług, co z całą pewnością stoi w sprzeczności z intencją ustawodawcy.	
6.	art. 1 pkt 6 (zmiana w art. 14 ust. 3 pkt 2 ustawy)		<p>Zgodnie z projektowaną nowelizacją ustawy w zakresie art. 14 ust. 3 pkt 2 tiret trzecie, rozszerzony został zakres wykształcenia niezbędnego do nabycia uprawnień budowlanych do projektowania w ograniczonym zakresie o wykształcenie w technikum w branży dla danej specjalności. O ile zapis taki wydaje się uzasadniony w przypadku zawodu inżyniera budownictwa, to w przypadku zawodu architekta stałby w sprzeczności z przepisami unijnymi. Należy bowiem podkreślić, że zawód architekta, w odróżnieniu od inżyniera budownictwa jest zawodem regulowanym nie tylko na poziomie krajowym, ale także unijnym.</p> <p>Art. 46 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/36/WE z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.Urz.UE L 2005 Nr 255, s. 22 ze zm.), stanowi o minimalnym poziomie wykształcenia i kwalifikacji, które musi posiadać osoba ubiegająca się o uznanie kwalifikacji zawodowych uprawniających do wykonywania na terytorium innego państwa członkowskiego zawodu architekta. O ile motyw 28 Dyrektywy 2005/36/WE stanowi, że działalność architektoniczna, z uwagi na spory poziom zróżnicowania jej regulacji w prawie wewnętrznym państw członkowskich, może być wykonywana przez przedstawicieli innych</p>	

			<p>zawodów, to motyw ten nie może stanowić podstawy do uznania, że wprowadzone przez prawo wspólnotowe minimalne poziomy wykształcenia nie mają zastosowania w relacji wewnętrznej. W pierwszej kolejności należy podnieść, że preambuła dyrektywy nie posiada treści normatywnej, a ma za zadanie wyłącznie uzasadnić konieczność przyjęcia danego aktu i wspomagać interpretację jego postanowień. Następnie trzeba wskazać, że treść motywu 28 nie znalazła odzwierciedlenia w części normatywnej Dyrektywy 2005/46/WE. Oznacza to, że motyw 28 stanowi wyłącznie sugestię, co do kierunku procesu harmonizacji dokonywanego przez państwa członkowskie. Oznacza to, że działalność architektoniczną powinny, co do zasady wykonywać osoby posiadające kwalifikacje określone w Dyrektywie. Zgodnie zaś z art. 46 ust 1 Dyrektywy kształcenie architekta obejmuje co najmniej czteroletnie studia w pełnym wymiarze godzin albo sześć lat studiów na uniwersytecie lub w porównywalnej instytucji oświatowej, z których co najmniej trzy lata prowadzone są w pełnym wymiarze godzin, zaś kształcenie powinno być zakończone zdaniem egzaminu na poziomie szkoły wyższej. Ponieważ Dyrektywa nie przewiduje odmiennych wymogów w zakresie wykształcenia dla osób wykonujących zawód architekta w ograniczonym zakresie, w świetle jej przepisów niedopuszczalne jest nadanie uprawnień w specjalności architektonicznej do projektowania w ograniczonym zakresie osobie posiadającej średnie wykształcenie.</p>	
--	--	--	--	--

			Proponuje się wyłączenie z zakresu tej regulacji techników w odniesieniu do specjalności architektonicznej.	
7.	Art. 1 pkt 7 (zmiana w art. 15a ust. 3 ustawy)		Rozszerzenie zakresu uprawnień budowlanych w specjalności architektonicznej w ograniczonym zakresie. Opiniuje się negatywnie proponowaną zmianę. Uzasadnienie w piśmie przewodnim.	
8.	Art. 1 pkt 8 (dodanie art. 15b ustawy)		Zgodnie z projektowanym art. 15b ust. 1 pkt 1 rzeczoznawca budowlany jest uprawniony do sporządzania ekspertyz technicznych. Jednocześnie litery od a do f tej jednostki redakcyjnej uszczegółwiają zakres ekspertyz technicznych, do których uprawnieni są rzeczoznawcy. Zakres ten obejmuje między innymi sporządzanie ekspertyz technicznych przy robotach budowlanych (lit. a) jak również przy projektowaniu nadbudowy, rozbudowy przebudowy (lit. c). Tymczasem pojęcie ekspertyzy technicznej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 17 projektu ustawy. Definicja ta, co do zasady definiuje ekspertyzę techniczną jako opracowanie, którego celem jest ocena stanu technicznego obiektu budowlanego po zaistnieniu okoliczności, które wywołały powstanie w tym obiekcie uszkodzeń. Podkreślić należy, że w przypadku projektowania nadbudowy, przebudowy, rozbudowy, co do zasady, nie jest konieczna ekspertyza techniczna sporządzana przez rzeczoznawcę budowlanego. W pełni wystarczające są w tym zakresie opracowania sporządzone przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia budowlane	

			<p>niebędące rzeczoznawcami budowlanymi. Tym samym przewidziany dla rzeczoznawcy budowlanego zakres ekspertyz technicznych wykracza poza zakres jej definicji przewidziany w słowniku definicji legalnych. Proponuje się ujednoczenie zakresów pojęcia ekspertyzy technicznej wynikającej ze słownika z tym, który został przewidziany jako uprawnienie rzeczoznawcy.</p> <p>Ponadto wskazujemy, na konieczność doprecyzowanie uprawnienia rzeczoznawcy budowlanego, wynikającego z art. 15b pkt 3. Zgodnie z tym przepisem rzeczoznawca budowlany jest uprawniony do występowania w charakterze biegłego sądowego. Tymczasem, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. biegłych sądowych ustanawia przy sędzie okręgowym prezes tego sądu poprzez wpis na listę biegłych sądowych. O ile uzasadnione wydaje się, aby biegłymi sądowymi w sprawach dotyczących zagadnień architektonicznych mogli być rzeczoznawcy budowlani w zakresie architektury, nie można wykluczyć, że architekt niebędący rzeczoznawcą będzie posiadał stosowną wiedzę i doświadczenia, aby pełnić funkcje biegłego sądowego. Obecne brzmienie przepisu nie rozstrzyga, czy każdy rzeczoznawca budowlany niejako z automatu otrzymuje uprawnienie do pełnienia tej funkcji biegłego sądowego, co mogłoby wynikać z zaproponowanego brzmienia przepisu.</p>	
9.	Art. 1 pkt 9 (dodanie w art. 29 ust. 1 pkt 1b ustawy)	KRIA RP	Proponuje się rozszerzenie tzw. uproszczonej procedury administracyjnej na domy mieszkalne jednorodzinne powyżej 70 m ² .	

		<p>KRIA RP już na etapie konsultowania projektu ustawy wprowadzającej uproszczoną procedurę dla domów do 70 m² wskazywała na ryzyka związane z brakiem możliwości wniesienia przez organ sprzeciwu oraz składaniem iluzorycznych oświadczeń inwestora o budowie w celu zaspokojenia własnych potrzeb mieszkaniowych.</p> <p>Pozbawienie organu możliwości, szczególnie w odniesieniu do obiektów powyżej 70 m², sprawdzania m.in. zgodności projektu z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, z wymogami ochrony środowiska, zgodności projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, jak również posiadania przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych oraz aktualności zaświadczenia o przynależności do właściwej Izby, pozbawia proces inwestycyjny jego funkcji ochronnej i zabezpieczającej. W takiej sytuacji organ pozbawiony jest możliwości reakcji nawet przy świadomości niezgodności z przepisami powszechnie obowiązującymi lub naruszaniem prawa miejscowego.</p> <p>Jeśli chodzi o oświadczenie inwestora o budowie na własne potrzeby mieszkaniowe to oświadczenie takie jest w istocie iluzoryczne. Inwestor w dacie jego złożenia może chcieć zamieszkiwać w budynku, co nie oznacza, że będzie to robił w przyszłości. Nie można również wykluczyć, że inwestor będzie budował na potrzeby członków najbliższej rodziny, co w istocie obecne brzmienie oświadczenia</p>	
--	--	--	--

			<p>wyklucza. Nie jest również przesądzone, w jakim trybie oświadczenia takie miałyby być weryfikowane, jak również jakie skutki niosłoby złożenie fałszywego oświadczenia na gruncie procesu inwestycyjnego. Nie jest również jasne jakie skutki będzie niosło rozporządzenie własnością gruntu wraz z budynkiem (sprzedaż) dla stron umowy sprzedaży.</p> <p>Przy jednoczesnym rozszerzeniu uprawnień projektowych na osoby nieprzygotowane odpowiednio do pełnienia funkcji projektanta i ograniczeniu możliwości weryfikacji jego pracy zmiana wpływa bezpośrednio na bezpieczeństwo, zdrowie i komfort użytkowników domów mieszkalnych jednorodzinnych.</p>	
10.	Art. 1 pkt 9 (dodanie w art. 29 ust. 1 pkt 34 ustawy)	KRIA RP	<p>Nieuzasadnione jest utrzymanie instytucji wniesienia sprzeciwu przez organ aa-b w przypadku budowy kiosku lub pawilonu sprzedaży ulicznej w świetle rezygnacji z takiego uprawnienia w przypadku domów jednorodzinnych. Takie rozwiązanie wydaje się nieproporcjonalne i niespójne z treścią ustawy. Ponadto pokazuje niespójność i nieproporcjonalność procedur w odniesieniu do skomplikowania inwestycji.</p>	
11.	Art. 1 pkt 9 (dodanie w art. 29 ust. 1 pkt 38 ustawy)	KRIA RP	<p>W dodawanym do art. 29 ust. 1 punkcie 38 należy po wyrazach "o prostej konstrukcji" wstawić przecinek. W zaproponowanym brzmieniu przepis dotyczy wszystkich "jednokondygnacyjnych budynków gospodarczych", a nie tylko tych „związanych z produkcją rolną o powierzchni zabudowy do 300 m²".</p>	

			<p>Budynki gospodarcze są już uwzględnione w art. 29 ust. 1 w pkt. 14 jako wolno stojące: „parterowe budynki gospodarcze - o powierzchni zabudowy do 35 m², przy czym łączna liczba tych obiektów na działce nie może przekraczać dwóch na każde 500 m² powierzchni działki.”</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że sformułowanie „jednokondygnacyjny” nie jest tożsame ze sformułowaniem „parterowy”. Przez „parter” (brak definicji parteru w przepisach tech.-bud.) rozumiemy powszechnie pierwszą kondygnację nadziemną, również określaną jako przyziemie. Natomiast termin „jednokondygnacyjny” oznacza tylko budynek z jedną kondygnacją bez względu na to czy jest to kondygnacja nadziemna, czy podziemna i która to jest w kolejności.</p>	
12.	Art. 1 pkt 9 lit. b (zmiana w art. 29 ust. 2 pkt 13 ustawy)	KRIA RP	<p>13) przydomowych basenów i oczek wodnych o powierzchni do nie większej niż 50 m² przy budynkach mieszkalnych jednorodzinnych oraz przy budynkach rekreacji indywidualnej;</p> <p>Należy doprecyzować i ograniczyć do budynków mieszkalnych jednorodzinnych w celu wyeliminowania budynków mieszkalnych wielorodzinnych</p>	
13.	Art. 1 pkt 11 lit. a tiret trzecie (art. 30 ust. 2a pkt 7 ustawy)	KRIA RP	<p>Zarówno oświadczenie inwestora o przejęciu odpowiedzialności za kierowanie budową w przypadku nieustanowienia kierownika budowy (domy do 70 m²), jak i oświadczenie inwestora o kompletności dokumentacji dołączonej do zgłoszenia (domy do 70 m² i powyżej) budzi wiele wątpliwości natury konstytucyjnej. Przed wszystkim nie jest możliwe przejmowanie</p>	

			<p>odpowiedzialności za czynności, do których nie ma się uprawnień. Kierowanie budową stanowi samodzielną funkcję techniczną w budownictwie, którą wykonywać mogą jedynie osoby posiadające odpowiednie uprawnienia budowlane.</p>	
14.	<p>Art. 1 pkt 11 lit. b (zmiana w art. 30 ust. 2b ustawy)</p>	KRIA RP	<p>Niejasny i budzący wątpliwości interpretacyjne jest zapis dotyczący braku konieczności dołączenia projektu zagospodarowania działki lub terenu w przypadku, gdy istnieje indywidualny numer takiego projektu zamieszczony w bazie projektów budowlanych.</p> <p>Całkowicie niejasna jest intencja projektodawcy co do wprowadzenia Bazy Projektów Budowlanych. Wątpliwości budzi czy ma być to jedynie narzędzie gromadzące dane przekazywane przez inwestora wraz z wnioskiem o pozwolenie na budowę, czy dotyczy to projektów typowych.</p> <p>Uwaga dotyczy wszystkich przepisów odnoszących się do wskazywania numerów nadanych projektom w Bazie.</p> <p>Jeśli chodzi o projekty typowe to zamieszczenie w bazie projektów projektu zagospodarowania działki lub terenu jest zaprzeczeniem idei projektu zagospodarowania. Każda działka budowlana jest inna (różni się wymiarami, usytuowaniem względem stron świata, poziomami terenu itd.) więc umieszczanie projektów zagospodarowania działki lub terenu w Bazie Projektów Budowlanych jest bezcelowe. Nie ma „typowych” projektów zagospodarowania działki lub terenu. Również projekt architektoniczno-budowlany</p>	

			każdorazowo dostosowany jest do warunków terenu. Od lokalnych uwarunkowań zależy elewacja, przekroje i rzuty budynku. Nie istnieją uniwersalne projektu architektoniczno-budowlane.	
15.	Art. 1 pkt 11 lit. g (dodanie w art. 30 ust. 5ja i 5jb ustawy)		<p>W pierwszej kolejności należy wskazać na nieczytelność przepisu. Konstrukcja przepisu oraz kaskadowe odesłania powodują wysokie ryzyko błędów interpretacyjnych, a w konsekwencji będzie miało negatywny wpływ na proces inwestycyjno-budowlany.</p> <p>Tak jak w przypadku nowelizacji, na mocy której wprowadzono uproszczone procedury dla domów mieszkalnych do 70m² KRIA RP wyraża negatywną opinię co do pozbawienia organów aa-b możliwości weryfikacji zgłoszenia oraz samego projektu, jak również zgłoszenia sprzeciwu.</p> <p>Zaproponowane dodanie przepisu art. 30 ust. 5jb, zgodnie z którym organ ma obowiązek w pierwszej kolejności ustalić, czy planowana inwestycja spełnia przesłanki obiektu, o którym mowa w pkt 1a (70m²) i 1b (powyżej 70m²) nie rozwiązuje problemu braku weryfikacji projektu choćby pod kątem zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego itd. W ocenie Krajowej Rady IARP rozwiązanie problemów budownictwa mieszkaniowego nie tkwi we wprowadzaniu nowych procedur przerzucających odpowiedzialność z organu na inwestora, a w upraszczaniu procedur już istniejących.</p>	

16.	Art. 1 pkt 14 (skreślenie ust. 4b w art. 32 ustawy)	KRIA RP	Treść art. 32 ust. 4b stanowiła istotną zasadę rozdzielenia sfery prawa cywilnego od sfery działalności organów aa-b w zakresie wydawania decyzji o odmowie zatwierdzenia projektu budowlanego. Stąd należy pozostawić zasadę, iż organy aa-b nie badają celu użytkowania wieczystego a zatem instytucji prawa cywilnego ograniczając się jedynie do kwestii stanowiących istotę ich działalności tj. wydawanie decyzji w oparciu o przepisy prawa budowlanego.	
17.	Art. 1 pkt 17 lit. a i b (zmiana art. 35 ust. 1 pkt 2 oraz dodanie ust. 1a ustawy)	KRIA RP	Proponuje się pozbawienie organów aa-b możliwości sprawdzenia projektu zagospodarowania działki lub terenu pod względem zgodności z przepisami techniczno-budowlanymi. Wprowadzenie takiego przepisu jest możliwe i uzasadnione, ale pod warunkiem doprecyzowania warunków technicznych, które odnoszą się m.in. do sytuowania obiektu na działce, nasłonecznienia, miejsc parkingowych itd. Biorąc pod uwagę nieprecyzyjność tych przepisów bez ich nowelizacji projektant nie może ponosić odpowiedzialności choćby za ustalenie stron postępowania administracyjnego.	
18.	Art. 1 pkt 21 (propozycja dodania art. 40 ust. 1d ustawy)	KRIA RP	Proponuje się dodanie w przepisach dotyczących przeniesienia decyzji o pozwoleniu na budowę również decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków. Obecnie przy procedurze cesji decyzji pnb nie ma możliwości (procedury) przeniesienia decyzji na prowadzenie robót budowlanych wydanej przez Konserwatora Zabytków (prawo niespójne). Żeby uzyskać nową decyzję	

			<p>Konserwatora Zabytków na prowadzenie robót budowlanych na nowego właściciela należy na nowo złożyć do uzgodnienia projekt budowlany do Konserwatora Zabytków.</p> <p>1d. Decyzja o pozwoleniu na budowę jest przenoszona łącznie z decyzją na prowadzenie robót budowlanych wydaną przez odpowiedniego Konserwatora Zabytków lub ministra.</p>	
19.	Art. 1 pkt 44 (dodanie art. od 79l do 79p ustawy)	KRIA RP	<p>Przepisy, zgodnie z którymi wprowadza się Bazę Projektów Budowlanych są fragmentaryczne i nie dają jasności czemu baza ma służyć. Czy jest to baza mając służyć zamieszczeniu w niej projektu dołączanego do wniosku o pozwolenie na budowę czy ma być to baza projektów typowych. Regulacja ta nie zawiera przepisów zabezpieczających znajdujące się tam dane, ich przechowywanie i ewentualne wykorzystanie przez osoby nieuprawnione.</p>	
20.	Art. 1 pkt 58 (zmiana w art. 97 ustawy)	KRIA RP	<p>1b. Organ nadzoru budowlanego lub organ samorządu zawodowego w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie, wszczętym na jego wniosek, występuje na prawach strony.</p> <p>Rzecznik powinien być stroną w postępowaniu w sytuacji, gdy to on kieruje wniosek o wszczęcie do sądu. W sytuacji, kiedy z wnioskiem występuje okręgowa lub krajowa rada również powinna występować w postępowaniu na prawach strony.</p>	
21.	Art. 1 pkt 59	KRIA RP	<p>Proponowana zmiana art. 100 zakłada wydłużenie terminów przedawnienia wszczęcia</p>	

	(zmiana w art. 100 ustawy)		<p>postępowania administracyjnego w zakresie odpowiedzialności zawodowej. Należy podkreślić, że dotychczasowy 6 miesięczny termin na wszczęcie postępowania od dnia powzięcia przez organ nadzoru budowlanego informacji o czynie powodującym odpowiedzialność zawodową, był terminem wystarczającym. Jego przedłużenie do 3 lat, w świetle zasady zgodnie z którą możliwym byłoby wszczęcie postępowania w zakresie odpowiedzialności zawodowej w terminie 10 lat od dnia popełnienia czynu spowoduje zbyt długi stan niepewności, co do możliwości wszczęcia postępowania przeciwko architektowi. Ponadto po tak długim terminie powstaną trudności dowodowe, gdyż po upływie zbyt długiego okresu trudno jest nie tylko podjąć skuteczną obronę w toku postępowania z zakresu odpowiedzialności zawodowej, ale również dokonać oceny stanu faktycznego na podstawie którego na zostać wydana decyzja. Projektowane rozwiązanie będzie zatem powodować nie tylko stan niepewności co do możliwości wszczęcia postępowania z zakresu odpowiedzialności zawodowej przez uprawniony organ, ale również w praktyce uniemożliwi wydanie decyzji administracyjnej w zakresie odpowiedzialności zawodowej, która co do zasady musi być oparta o zasadę prawdy obiektywnej, do której ustalenia jest zobowiązany sąd dyscyplinarny. Wydłużenie terminów wszczęcia postępowania zdestabilizuje w konsekwencji stabilność i pewność stosunków społecznych, co stałoby w sprzeczności z podstawowym celem instytucji przedawnienia.</p>	
--	----------------------------	--	--	--

			<p>Jednocześnie projekt nie przewiduje bardzo istotnej instytucji, która nie została określona również w obecnie obowiązującym stanie prawnym, tj. instytucji przedawnienia możliwości orzeczenia kary z tytułu odpowiedzialności zawodowej. O ile bowiem przepis zakłada przedawnienie wszczęcia postępowania to nie przewiduje terminu przedawnienia możliwości nałożenia kary, a zatem jego zakończenia. W konsekwencji postępowania wszczęte w terminie mogą być prowadzone bez ograniczeń czasowych. Takie rozwiązanie również powoduje brak pewności, że postępowanie zostanie zakończone w rozsądnym terminie.</p> <p>W świetle powyższego proponuje się pozostawienie przepisu w dotychczasowym brzemieniu z jednoczesnym dodatkowym określeniem 5 letniego terminu od dnia popełnienia czynu powodującego odpowiedzialność zawodową, w którym może zostać wydana decyzja o ukaraniu w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej.</p>	
22.	<p>Art. 10 (zmiana w art. 8b ust. 2 ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa)</p>	KRIA RP	<p>W projektowanym art. 8b ust 2 doprecyzowano okres na jaki zostaje nadany tytuł rzeczoznawcy budowlanego, poprzez wskazanie, iż wynosi on 5 lat. Zapis ten jest konsekwencją obecnego przepisu zgodnie z którym Krajowa Komisja Kwalifikacyjna nadając tytuł rzeczoznawcy budowlanego, określa termin do kiedy tytuł zachowuje ważność.</p> <p>Biorąc pod uwagę, że podstawowymi kryteriami merytorycznymi nadania tytułu rzeczoznawcy są znaczny dorobek praktyczny oraz 10 letnie</p>	

		<p>doświadczenie, czasowe określanie ważności decyzji o jego nadaniu wydaje się nie tylko bezcelowe, ale sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania. Ani dorobek rzeczoznawcy, ani długość jego praktyki w czasie pełnienia funkcji rzeczoznawcy budowlanego nie ulegają zmniejszeniu. Przeciwnie, rzeczoznawca budowlany wykonując tę funkcję będzie posiadał dorobek jak i doświadczenie większe i dłuższe niż w dacie nadania tytułu. Pozbawienie uprawne tytułu może nastąpić w sytuacjach określonych w ustawie, obejmujących co do zasady niewłaściwe wykonywanie tej funkcji. Tym samym ograniczenie czasowe ważności tytułu tak zarówno w ustawie czy decyzji administracyjnej o jego nadaniu nie jest uzasadnione.</p> <p>Proponuje się skreślenie terminu ważności tytułu rzeczoznawcy budowlanego.</p>	
--	--	--	--